

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ
СУД У БЕОГРАДУ
ГжЗ 227/25
12.6.2025. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У БЕОГРАДУ, у већу састављеном од судија Олге Арсовић, председника већа, Зорице Банковић и Јасне Лозук, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Душан Стојковић, адвокат из Београда, улица Његошева број 28А, против тужених "Direktno digital news" д.о.о. Београд, Игора Велимировића и Милана Зарића, сви из Београда, улица Кумановска број 2Б, чији је заједнички пуномоћник Мирослава Дајч, адвокат из Београда, улица Омладинских бригада број 86/23/6, ради накнаде штете, одлучујући о жалби тужилаца, изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 200/21 од 28.01.2025. године, у седници већа одржаној дана 12.6.2025. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована жалба тужилаца и **ПОТВРЂУЈЕ** пресуда Вишег суда у Београду ПЗ 200/21 од 28.01.2025. године, у ставу првом, другом и трећем изреке.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке пресуде Вишег суда у Београду ПЗ 200/21 од 28.01.2025.године тако што се тужиоци АА из ... и ББ из ..., солидарно обавезују да туженима "Direktno digital news" д.о.о. Београд, Игору Велимировићу и Милану Зарићу, сви из Београда, на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 194.930,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана стицања услова за извршење па до коначне исплате, у року од 15 дана од дана пријема писменог отправка пресуде, под претњом принудног извршења.

ОДБИЈА СЕ захтев тужилаца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Београду ПЗ 200/21 од 28.01.2025. године, ставом првим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца, којим су тражили да се тужени "Direktno digital news" д.о.о., Београд, обавезе да им на име накнаде нематеријалне штете због повреде части и угледа услед објављивања информација у тексту под насловом: "Београдски ... купио ..." од ... године, објављен на интернет адреси ближе наведеној у том ставу изреке, исплати износ од по 12.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана пресуђења па до исплате. Ставом другим изреке одбачена је тужба тужилаца у делу којим су тражили да се тужени Милан Зарић из Београда обавезе да одмах по пријему, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде са сајта "Direktno.rs", уклони текст под насловом: "Београдски ... купио", објављен дана ... године. Ставом трећим изреке одбијен је као неоснован тужбени захтев тужилаца којим су тражили да се тужени Милан Зарић из Београда обавезе да одмах по пријему, а најкасније у року од 15 дана од дана пријема преписа пресуде без коментара и о свом трошку објави увод и изреку пресуде на сајту "Direktno.rs". Ставом четвртим изреке тужиоци су обавезани да солидарно туженима на име накнаде трошкова парничног поступка исплате износ од 262.430,00 динара, са законском затезном каматом, почев од дана стицања услова за извршење, па до исплате.

Против наведене пресуде тужиоци су благовремено изјавили жалбу, из свих законских разлога. Трошкове другостепеног поступка су опредељено тражили.

Испитујући правилност и законитост првостепене пресуде у смислу одредбе члана 386 Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" број 72/11, са каснијим изменама и допунама), Апелациони суд је нашао да је жалба делимично основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 1, 2, 3, 5, 7 и 9 ЗПП, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности. Апелациони суд налази да није учињена ни битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374 став 2 тачка 12 ЗПП, на коју се жалбом посебно указује, јер првостепена пресуда садржи јасне, потпуне и непротивречне разлоге о чињеницама важним за правилно одлучивање, који нису у супротности са садржином изведених доказа у списима предмета, док је изрека пресуде јасна и не противречи разлозима исте датим у образложењу.

Према утврђеном чињеничном стању, дана ... године, на интернет порталу "Direktno.rs", чији је тужени "Direktno digital news" д.о.о., Београд издавач, тужени Игор Велимировић из Београда, одговорни уредник у време објављивања текста, а тужени Милан Зарић из Београда, одговорни уредник у време пресуђења, објављен текст под насловом: "Београдски ... купио ...", у тексту је наведено; "... београдске компаније "..., АА, званични је купац... у ... која се простира на преко 500 хектара, потврдили су данас Југмедији и запослени код овог - Мене је запослио онај ... и супер је човек. Долазио је овде, а био је и ... да види да ли је све у реду, био је и ... - прича радник за Југмедију. На питање да ли их је он видео, одговара да није, али да су му наводно причали други радници. - Али сигурно је да је цео потез снимљен дроном пре него што је ... продата – додаје. Вест да су ... дате АА у закуп на 30 година, а да ће

на годишњем нивоу њихово коришћење плаћати скоро 4 милиона динара, објављена је још 2. октобра. Тада је ..., рекао само да се ради о пословном човеку из ... и обећао да ће на посебној конференцији саопштити име овог ..., али до данас то није учинио. Дуго се спекулисало у јавности ко заправо стоји иза ове куповине, помињала су се разна имена из света политике и шоу бизниса, а информација да је у питању АА, човек ..., одјекнула је данас као бомба на друштвеним мрежама. АА београдски медији већ називају новим ..., јер је његов “...” који води са ББ ангажован на једном од најпознатијих грађевинских пројеката у држави – “...”, који је са партнерима из ...а испреговарао управо ... Како је писао Крик, полицајци су саслушавали представнике ове компаније у истрази..., јер је један од сведока рекао да су багери који су срушили цео квартал дошли са њиховог градилишта. Компанија је позната и по томе што је радила ..., два посла која су укупно вредна око 60 милиона евра, а недавно је добила да ... Осим тога, учествовала је и у десетинама других послова, а њени приходи из године у годину скачу. Крик такође овог тајкуна доводи у везу са братом..., а Агенција за борбу против корупције је саопштила да неће испитивати “коруптивне везе” ... и фирме “...”. АА је сувласник и компаније “...” која је саградила ...на ... Њих двојица купили су и ..., а такође према писању Крика, АА и ББ су са ... основали “...”. АА и ББ су, према писању медија, и у претходној власти добијали милионске послове. АА и ББ власници су многих компанија: српског “...” и истоимених фирми у ... Власници су и “...” који се бави ..., “...” која тргује ..., “...” и “...”. Са директором ... коју је приватизовао ... били су власници “...”. АА је био ... и са ББ седи у управи ... Тужиоци су основали фирму “...” и истина је да су они купили, односно закупили бивше “...” с тим што су 200 хектара купили, а остатак од 500 хектара су закупили. Спроведен је поступак лицитације, у том поступку су тужиоци учествовали, све је било јавно, АА је лично лицитирао и тако су га закупили. Када се ради о “...”, истина је да је “...”, радио инфраструктуру у “...”, у тим радовима обилазили су их тадашњи ...и тадашњи Они су у “...”, ангажовани од стране фирме “...”, а садашњи министар финансија и председник Републике су као представници инвеститора обилазили градилиште. ... је запослен у једној од компанија тужилаца, на позицији ... за екномска питања и то у компанији “...”. АА је сувласник компаније “... је “...”, купио ..., као и да су тужиоци основали “...”, па се та њихова ћерка фирма бави производњом ... Предметни текст тужени су пренели са Нишког портала “Југмедија”. Информације у тексту о ... потврдио је и ... Тужиоци нису тражили објављивање одговора или демантија, а тужени нису контактирали тужиоце пре објављивања текста.

Анализирајући садржину спорног текста, првостепени суд је закључио да објављене спорне информације нису подобне да повреде право на част и углед тужилаца, с обзиром да су објављене истините информације, о којима постоји интерес јавности да буде информисана, те да су објављени вредносни судови, који не подлежу доказивању, а почивају на одговарајућој чињеничној основи, те је применом члана 4, члана 79 и члана 112 Закона о јавном информисању и медијима, одлучио као у ставу првом изреке.

Налазећи да је тужба у делу захтева којим се тражи да се одговорни уредник овде тужени Милан Зарић из Београда, обавезе да уклони спорни текст из медија, поднета након истека законског рока, у смислу члана 101 Закона о јавном информисању и медијима, а у вези члана 86 истог закона, првостепени суд је одбацио тужбу у том делу и одлучио као у ставу другом изреке.

Оцењујући да је тужбени захтев за накнаду штете тужилаца неоснован, првостепени суд је одбио и захтев којим су тужиоци тражили да се тужени Милан Зарић из Београда, као одговорни уредник обавезе да објави увод и изреку пресуде.

Оваква одлука првостепеног суда је правилна и законита, због чега исту прихвата и другостепени суд.

Право на јавно информисање и начин остваривања слободе јавног информисања уређено је Законом о јавном информисању и медијима (“Службени гласник РС” број 83/14, 58/15), који се примењује у конкретnoj правној ствари, а којим законом су уређена права и обавезе учесника у процесу јавног информисања, као и средства и поступци правне заштите. Слобода изражавања ограничена је правима на част и углед, али исто тако су наведена права ограничена слободом изражавања. Сукоб између ових права и слободе изражавања, постоји управо када се објављеном информацијом наруши нечија част или углед. Спорне информације које су објављене у предметном тексту односе се на личности, појаву и догађај од интереса за јавност, а тужиоци су својим понашањем у професионалном животу привукли пажњу јавности и на тај начин дали повода за објављивање информације која се односи на промену власничке структуре некадашњих друштвених предузећа. Тужиоци су личности познате јавности, будући да су сувласници предузећа које је постало власник неких друштвених предузећа и учествовало у реализацији државног пројекта "...”, који је побудио пажњу јавности, те морају толерисати и трпети више него остали грађани, јер је слобода информисања већа него када се ради о лицима која се не могу сматрати јавним личностима.

По налажењу другостепеног суда правилно је првостепени суд закључио да информације објављене у спорном тексту од ... године, нису подобне да повреду право на част и углед тужилаца, а супротно жалбеним наводима. Како је првостепени суд током поступка и то из исказа тужиоца АА утврдио да су тужиоци основали, односно да су власници фирме “...”, да су они купили односно закупили бивше “...”, да је сам тужилац АА учествовао на лицитацији за куповину наведених ..., да је њихово наведено предузеће радило инфраструктуру у пројекту “...”, да је ..., запослен на ..., да је тужилац АА сувласник компаније “...”, која гради апартмане на ..., да је њихова фирма “...”, купио ..., да су тужиоци основали фирму “...”, која се бави производњом ..., те да је у спорном тексту објављено да су ... купљене и закупљене, то је правилно првостепени суд закључио да спорне информације у тексту, а које се тичу куповине, односно закупа ... у ... од стране ... предузећа “...”, да је наведено предузеће учествовало у реализацији пројекта “...”, да су тужиоци купили ..., да је тужилац АА сувласник и предузећа “...”, које је саградило луксузне апартмане на ..., да су тужиоци са партнером основали “...” за производњу ..., те информације којима се тужилац АА доводи у везу са ..., се не могу сматрати информацијама које су подобне да повреду част и углед тужиоца, будући да се ради о тачним информацијама, које је у свом исказу потврдио и тужилац АА.

Са друге стране информације на које се указује жалбом као спорне, а у којима се наводи да је тужилац АА купац ... у ..., те да су тужиоци купили ..., иако је купац била заправо фирма чији су они сувласници “...”, јесу информације које по својој садржини и значењу нису подобне да повреду част и углед тужиоца. Право на част и углед је право

на поштовање људске части, заслуженог и стеченог угледа лица, а право на углед штити од стварања погрешне представе о лицу која нарушава његово добро име. Имајући у виду наведено, те спорне информације не воде формирању у јавности погрешне представе о тужиоцима, која нарушава њихово добро име, будући да им не приписују негативне особине и не приказују их у негативном светлу.

Такође ни жалбеним наводима којима се указује да је првостепени суд погрешно закључио да спорне информације које тужиоце приказују као “тајкуне”, нису подобне да повреду част и углед тужиоца, нису од утицаја на другачију одлуку суда. Ово, имајући у виду, а како то правилно налази и првостепени суд да се реч “тајкун” углавном везује за утицајног, моћног и имућног пословног човека, да је наведени израз употребљен у оквиру информисања о теми од јавног значаја, те код чињенице да компанија тужилаца учествује у пословима које финансира држава, а чија реализација побуђује интерес јавности, с обзиром на њихову вредност односно обим, те констатно истицање њиховог стратешког значаја за привреду државе, и да је купац познатих друштвених предузећа, при чему из целокупног контекста у коме је употребљен наведени израз, не указује на само по себи противзаконито, односно противправно поступање предузећа чији су власници тужиоци, као ни на њихово противзаконито поступање.

Супротно жалбеним наводима тужилаца, правилно је првостепени суд ставом другим изреке одбацио тужбу у делу захтева којим су тужиоци тражили да се обавезе тужени Милан Зарић да уклони спорни текст, налазећи да је тужба поднета по истеку законом прописаног рока. Наиме, захтев за уклањање спорног текста је захтев из члана 101 Закона о јавном информисању и медијима. По одредби члана 106 у вези члана 86 истог закона, таква тужба може да се подигне у року од 30 дана од дана објављивања информације и 60 дана од објављивања у периодичној новини, или у повремениој радио или телевизијској емисији. Спорни текст објављен је дана ... године, а тужба је поднета 22.04.2021. године, односно по протеклу законског рока из члана 106 у вези члана 86 наведеног закона, из чега следи да је тужба у том делу неблагоприятна, те је имајући у виду наведено, применом члана 401 тачка 2 ЗПП, одлучено као у ставу првом изреке.

Приликом одлучивања Апелациони суд у Београду је ценио и остале жалбене наводе тужилаца и закључио да су без утицаја на првилност и законитост првостепене пресуде, како у односу на утврђено чињенично стање, тако и на примењено материјално право у поступку доношења исте.

Према томе како првостепена пресуда у потврђеном делу није захваћена битном повредама одредаба парничног поступка, на које овај суд као другостепени пази по службеној дужности, нити оним повредама на које се посебно указује жалбом, те како је иста заснована на потпуно и правилно утврђеном чињеничном стању и донета на основу правилне примене материјалног права, то је иста применом члана 390 ЗПП, потврђена као у ставу првом изреке.

Међутим, првостепени суд је одлучујући о накнади трошкова парничног поступка, погрешно применио одредбу члана 154 ЗПП и тарифни број 17 Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, будући да је туженима признао све трошкове увећане због заступања три странке, иако су у време заступања три странке

предузете радње састава једног поднеска и приступа на једном одржаном рочишту, док су остале парничне радње предузете у време заступања две парничне странке. Имајући у виду наведено, то је применом члана 150, члана 153, члана 154 и члана 163 ЗПП, туженима признато право на накнаду трошкова парничног поступка због заступања од стране пуномоћника из реда адвоката и то за састав одговора на тужбу и једног поднеска у износу од по 9.000,00 динара, приступ на два одржана рочишта у износу од по 13.500,00 динара, и приступ на шест неодржаних рочишта у износ од по 9.000,00 динара, што увећано за заступање две странке износи 148.500,00 динара, те на име састава једног поднеска у износу од 9.000,00 динара и приступа на једно одржано рочиште у износу од 13.500,00 динара, што увећано за заступање три странке износи 45.000,00 динара, те трошкове таксе на одговор на тужбу у износу од 1.430,00 динара, односно укупно 194.930,00 динара, све одмерено сходно важећој Адвокатској и Таксеној тарифи у време пресуђења. Туженима је у смислу члана 277 Закона о облигационим односима призната и камата почев од дана стицања услова за извршење одлуке о трошковима па до коначне исплате. Сходно наведеном је применом члана 401 тачка 3 ЗПП, преиначено решење о трошковима парничног поступка садржано у ставу четвртом изреке ожалбене пресуде и одлучено као у ставу другом изреке ове пресуде.

Како су тужиоци незнатно успели у другостепеном поступку у односу на трошкове поступка, то им не припада право на накнаду трошкова другостепеног поступка у смислу члана 153 ЗПП, те је применом члана 165 став 1 истог закона одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа-судија
Олга Арсовић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Јасмина Ђокић